

**Izreka**

Članak 29. stavak 1. i stavak 3. točku (a) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice treba tumačiti na način da plaćanje koje je kupac uvezene robe tijekom ograničenog razdoblja izvršio njezinu prodavatelju kako bi mu potonji dao pravo isključive distribucije te robe na određenom području te koje je izračunano na temelju prometa ostvarenog na tom području treba uključiti u carinsku vrijednost navedene robe.

(<sup>1</sup>) SL C 27, 27. 1. 2020.

---

**Žalba koju je 30. travnja 2020. podnio Tiziano Vizzone protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 4. ožujka 2020. u predmetu T-658/19, Vizzone/Komisija**

**(Predmet C-191/20 P)**

(2021/C 28/13)

*Jezik postupka: talijanski*

**Stranke**

*Žalitelj:* Tiziano Vizzone (zastupnici: M. Bettani, S. Brovelli)

*Druga stranka u postupku:* Europska komisija

Rješenjem od 25. studenoga 2020. Sud (šesto vijeće) odbacio je žalbu kao očito nedopuštenu i Tizianu Vizzoneu naložio snošenje vlastitih troškova.

---

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2020. uputio Sąd Okręgowy w Opolu (Poljska) – Skarb Państwa – Starosta Nyski / New Media Development & Hotel Services Sp. z o. o.**

**(Predmet C-327/20)**

(2021/C 28/14)

*Jezik postupka: poljski*

**Sud koji je uputio zahtjev**

Sąd Okręgowy w Opolu

**Stranke glavnog postupka**

*Tužitelj:* Skarb Państwa – Starosta Nyski

*Tuženik:* New Media Development & Hotel Services Sp. z o. o.

**Prethodna pitanja**

1. Treba li odredbe članka 2. točke 1. Direktive 2011/7/EU od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (preinačena) (<sup>1</sup>) tumačiti na način da im se protivi tumačenje odredbe članka 2. i članka 4. točke 1. Ustawe z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Zakon od 8. ožujka 2013. o sprečavanju prekomjernih kašnjenja u poslovnim transakcijama) prema kojoj pojam „roba” ne obuhvaća nekretnine, a pojam „isporuka robe” ne obuhvaća davanje nekretnine na trajno korištenje u smislu članka 232. i sljedećih članaka Kodeksa cywilnog (Građanski zakonik), eventualno da se takva aktivnost ne može smatrati pružanjem usluga?